

Raimo Okkeri

24.-30.5.

#punkalaitumelaiset

24.5.

Hei! Olen Raimo Okkeri, kolmee viikkoo vailla seittemänkymppinen punkalaitumelainen mies, isä ja pappi.

Kävin Vammalassa syntymässä kaksosveljeni kanssa vuonna -51. Lapsuuteni vietin Punkalaitumella Talalan kylässä ja koulut kävin täällä. Tein nuoresta saakka maataloustöitä naapureilla kesäisin.

Vaimoni Paulan tapasin jo nuoruudessa, hän oli naapuritalon tyttö. Armeijan jälkeen olin hetken aikaa Mettäsén puusepänverstaalla autokuskina. Sieltä vuonna -74 menin Vaanolle rekkakuskiksi.

Vuonna -75 muutimme Huittisiin asumaan Paulan ja kahden poikamme kanssa. Kolmas lapsi, tytär, syntyi sitten Huittisissa. Vuonna -79 muutettiin takaisin Punkalaitumelle vanhaan omakotitaloon köyhälän kaupunginosaan, koska pitäjällä on hyvä asua.

Kerron tällä viikolla vähän lisää nuoruudestani, eläkepäivistä Punkalaitumella ja talkootyöstä Yli-Kirralla.

24.5.

Asuin lapsuuteni Talalassa pienessä mökissä, jossa asui lisäksi äiti, isä ja kolme sisarustani. Koulut käytiin sieltä, umpihankessakin hiihdettiin aina talvisin. Koulumatkaa ei ollut onneksi kuin vajaa kolme kilometriä. Käytiin lapsina aina vuorotellen Paulan kanssa toistemme luona. Pikkuhiljaa siitä sitten kun tarpeeksi mopoiltiin yhdessä niin Paulasta tuli tyttöystävä. Naimisiin menimme vuonna -72. Vartiolassa oli häät, melkein pari sataa vierasta.

Heti armeijan jälkeen menin siis Mettäselle ajamaan kuorma-autoa ja verstaalle tekemään puutöitä. Siellä meni vajaa kolme vuotta. Täyty kuitenkin päästä ajamaan isompaa autoa ja pääsin sitten heti Huittisiin Vaanolle. Huittisissa asuttiin sen vähän yli kolme vuotta. Asuimme kerrostalossa kolmen lapsen kanssa eikä oikein ollu vapaa-aikana tekemistä. Piti myös saada lapset kouluun ja Paula sai perhepäivähoitajan töitä. Kotiin oli hyvä tulla.

Tehtiin meidän taloon remonttia Punkalaitumella ja loppuvuodesta -79 oltiin taas punkalaitumelaisia. Kävin kuitenkin vielä Vaanolla töissä vuoteen -97. Kesäisin me matkustelimme aika paljon, kierrettiin Norjaa ja pohjoista Lappia. Välillä laatuaikaa kahdestaan ja välillä oli lapset mukana. Siinä myös etelän auringossa käytiin jokunen kerta, mutta kotiin oli aina mukava palata.

Minä nuorempana ja nyt vähän vanhempana.

Menin Paulan kanssa naimisiin Punkalaitumen kirkossa ja häät pidettiin Vartiolassa.

Sotilaspassi.

Minä, Paula ja lapsemme Mika, Jari ja Kirsi.

26.5.

Rekkahommat päättyivätkin sitten 25 vuoden jälkeen kun vuonna -97 jalka meni poikki. Porissa kuormaa purkaessa jalkani jäi pakasterullakon alle ja siitä alkoi kolmen vuoden toipuminen.

2000-luvun alussa kun jalka oli taas reerassa niin työskentelin Yli-Kirralla talkkarina yhden kesän ja jokusen vuoden Saarioisilla. Tammikuussa 2003 aloitin työt SHT-tukulla trukki- ja autokuskina. Työrupeema kesti 11 vuotta kunnes jäin eläkkeelle.

Tukulla viihdyin oikein hyvin, siellä oli hyvä työyhteisö ja helpot hommat. SHT-Tukku on hautausalan yritys ja Suomen merkittävin arkunvalmistaja.

Kesätyön jälkeen olin enenevässä määrin mukana Yli-Kirran museon toiminnassa. Kaikkien Aikojen Maatalousnäyttelyissä olen ollut plankkusahalla yläsahurina. Kaikkea muutakin olen kyllä touhunnut: maamootoreitten käynnistämistä, traktoriparaateita jne. Museo on kyllä Punkalaitumen hienoimpia nähtävyyksiä, se on hieno paikka ja saa kulutettua aikaa vaikka koko päivän.

Yksi työkaluni Vaanolla. Tuli kyllä ajettua montaa muutakin autoa.

Toipumassa ensimmäisestä leikkauksesta.

Kaikkien Aikojen Maatalousnäyttelyt museolla.

Minä käynnistämässä ranskalaista maamoottoria museolla.

27.5.

Eläkepäiväni olen saanut hyvin Punkalaitumella kulumaan. Jo ennen eläkettä tein kaikkennäköisiä puutöitä mutta nytten eläkkeellä olen tehnyt niitä vielä enemmän. Se on mukava harrastus. Pasiassiakin tulee melkein joka päivä pelattua.

Kirpputoreja, kaupan pihvoja ja toreja on tullut kierrettyä puutöiden kanssa. Hyvin on mennyt lintulaudat ja -pöntöt sekä joulutontut Punkalaitumellakin kaupaksi. Onko sinulla minun tekemä puutyö?

Kirpputoreja olen itsekin päässyt järjestämään, kun vuosittain järjestettiin Köyhälän kaupunginosan peltokirppis. Se on nyt jäänyt järjestämättä koronan vuoksi. Peltokirppistä on ollut mukava pitää kun siitä on tullut naapureiden keskinäinen perinne.

Puutöiden lisäksi ennen korona-aikaa vietin aikaani Jessican pappakerhossa. Joka arki-aamu kahdeksasta tuntiin verta istuttiin 10-15 äijän kanssa juomassa kahvetta ja keskustelemassa paikkakunnan sekä maailman asioista.

Kuulutaan Paulan kanssa Punkalaitumen Eläkeliittoon, ja on ollut mukavaa kun he järjestävät paljon matkoja ja muuta ohjelmaa eläkeläisille. Laivaristeilyt ja sokkomatkat on olleet tosi mukavia piristysruiskeita. Jouluruokakin on aina maistunut.

28.5.

Meille on lapsia siunaantunut kolme kappaletta ja kuusi lastenlasta. Ne on maailmalle levinnyt, osa Eurassa, Raumalla ja Huittisissa. Pari on Punkalaitumellakin vielä.

Punkalaitumella on ollut hyvä kasvattaa lapsia, palvelut on lähellä ja kouluunkin on lyhyt matka. Paula toimi 35 vuotta perhepäivähoitajana, joten tässä talossa on kyllä lapsia paljon ollut.

Lastenlasteni kanssa tykkäsin paljon puuhastella, kävimme retkillä, kerrottiin satuja ja tehtiin erilaisia puutöitä.

Eläkepäiviä vietetään Paulan kanssa rauhassa ja katsellaan, että mihin suuntaan korona asettuu.

Museolla juhlittiin 60-vuotispäiviäni 10 vuotta sitten. Kuvassa lapset ja lapsenlapset.

Lapsenlapseni Elina valmistui yloppilaaksi.

Lapsenlapseni Kaapo pääsi ripiltä.

Lapsenlapseni Tiian wanhoissa.

28.5.

Saitte esittää kysymyksiä minulle, tässä vastauksia:

1. Mikä on elämänviisaus jonka haluaisit kertoa nuoremmille?

Sanoisin että täytyy kuunnella ja kunnioittaa vanhempia. Täytyy muistaa olla rehellinen joka asiassa, mutta myös pitää vähän omaakin älliä.

2. Mikä saa sinut osallistumaan niin ahkerasti museon touhuun? Mitä saat vapaaehtoistyöstä itsellesi?

Museon henki on rauhallinen ja kaikki tuntee toisensa. Maatalousnäyttelyt on aina kesän kohokohta ja se on aina mulle semmoinen rauhotteluhetki. Viime vuosina on kyllä jäänyt vähemmälle muut museotouhut, mutta maatalousnäyttelyt on kyllä kohokohta.

3. Paras asia Punkalaitumesta?

Tällä hetkellä kaikki palvelut on vielä lähellä, liikuntapaikat kuten Porttikallio ja Vartiola on tosi hyviä. Paljon on kaikennäköisiä nähtävyyksiä jos haluaa kierrellä ja kulkea. Paras paikka asua kotona.

4. Miten luonnehtisit punkalaitumelaisia?

Aika vaikea kysymys. Ihan tavallisia suomalaisia me mun mielestä ollaan, ei oo mitään ominaispiirrettä.

5. Mikä on ollut parasta Punkalaitumella asumisessa?

Nyt on Punkalaitumella hyvä asua, kulkuyhteydet on hyvät joka suuntaan ja pääsee liikkumaan helposti. Luonto on kaunista ja tämä on rauhallinen maaseutupitäjä. Paljon on ystäviä ja kavereita täällä.

Viikko meni hianosti, oli erilaista kuin normaalisti viikkoni on. Kiitos kaikille tykkäämisestä, kysymyksistä ja kaikesta muustakin kannanotosta. Toivotan oikein hyvää kesää ja rauhallista elämää kaikille!

Morjens, terveisin Raimo.

P.S kuva on etelän matkalta

